

[Bernhard Baunsgaard]

tak til socialdemokratiet. Jeg håber, at hr. Ellemann-Jensens ord om, at venstres medlemmer af skatte- og afgiftsudvalget var parat til et dybtgående arbejde, men på fordomsfrit grundlag, betyder, at det dog vil være så fordomsfrit, at de kan gå med til, at man oplyser, om landsskatterettens kendelser er sket efter afstemning. Jeg håber det meget inderligt, og så håber jeg, at venstre kan forstå, at den dybtgående undersøgelse bør afsluttes så betids, at vi fra 1. januar 1979 i landsskatterettens forretningsorden får det første lille skridt gjort til at bedre forholdet mellem borger og myndighed, mellem borger og administration.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg kan nok ikke tale med helt samme inderlighed, som hr. Bernhard Baunsgaard lige har gjort. Når jeg tager ordet, er det bl. a., fordi hr. Karl Nielsen stillede mig det spørgsmål, om jeg kunne tænke mig en ordning, hvor man blot opgiver stemmetallene. Jeg går ud fra, det skal forstås på den måde, at også det spørgsmål skulle indgå i de videre undersøgelser, for hvis man opgiver stemmetallene, er man jo inde på dissensen. Når der kun er 3, der afgør en sag – og det er der i mange tilfælde – og den ene har en anden opfattelse, er det måske ikke så svært bagefter at finde ud af, hvem der havde en afvigende mening.

Jeg synes, der er sagt meget, og der er også megen sympati for tanken. Jeg har også selv sympati for den tanke, der har været ført frem her fra forskellig side. Men når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at han repræsenterer den sunde fornuft, bliver jeg altså nødt til at sætte spørgsmålstegn ved det. For samtidig med at han siger, at han repræsenterer den sunde fornuft, vil han overhovedet ikke tage noget hensyn til de undersøgelser og de vurderinger, som de folk, der sidder i arbejdet, har foretaget, og som de har givet oplysninger om, bl. a. retspræsidenten. Jeg underkender ikke hr. Bernhard Baunsgaards sunde fornuft, men jeg vil alligevel protestere imod, at hr. Bernhard Baunsgaard vil tage patent på den, for det tror jeg ikke hr. Bernhard Baunsgaard kan leve helt op til.

Derfor vil jeg gerne knytte nogle flere bemærkninger til det, der har været sagt. Man taler om, at man nu skal ind på begrundet dissens, og man henviser til domstolene. Må jeg lige gøre opmærksom på, at når man henviser til domstolene, hvor det opgives, hvordan stemmetallene har været, er det kun dér, hvor der er juridiske dommere ved landsskatteret og højesteret. I de tilfælde, hvor der er medvirken af nævninge eller lægmænd – nu bevæger jeg mig måske ind på et område, jeg ikke kender helt tilstrækkeligt til – får man mig bekendt ikke noget at vide om, hvordan disse lægdommere eller lægmænd har stemt, om der har været flertal eller enstemmighed; man får at vide, hvad slutresultatet er.

Her står vi altså i en situation, hvor vi har lægmænd med til afgørelsen. Det rejser jo spørgsmålet: hvis man vil have dissens, skal man så slette det læge element i landsskatteretten? Vil man betale med at slette det læge element i landsskatteretten og gøre det til en ren juridisk institution? Jeg betragter det læge element som væsentligt, men jeg føler, at der nok er grund til nøgternt at overveje den situation, der vil være endnu værre, hvis man går så vidt som til at sige, at man skal opgive navn, men det forstod jeg ingen af de to forslagsstillere på nuværende tidspunkt egentlig mente. Hvis man vil gå så vidt som at sige, at der ikke alene skulle være dissens og den skulle være begrundet, men at der også skulle opgives navn eventuelt på et senere tidspunkt, vil jeg, uden hensyn til hvem der kommer til at sidde som læge elementer i en landsskatteret, valgt politisk, være betænkelig. Jeg synes også, det er en af de ting, vi skal have med ind i afgørelsen. Det var bl. a. også en af de ting, som i 1963, da man diskuterede en ændring af landsskatteretten, var med inde i billedet, dette, at forudsætningen for, at man skulle offentliggøre resultaterne, altså afgive dissens, var, at man ligesom trak det læge element ud.

Der er efter min opfattelse en række spørgsmål, som vi med brug af den sunde fornuft, hr. Bernhard Baunsgaard, skal have overvejet, før vi træffer beslutning. Derfor må jeg sige, at jeg ikke er i stand til at afslutte disse overvejelser inden den 31. december 1978, det kan jeg lige så godt sige på forhånd. Så enkelt og så hurtigt vil det ikke være muligt at tage en forsvarlig stilling til disse